

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ εἰς τὸν ΝΕΚΡΟΝ τοῦ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΩΝ ΕΘΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ἐπὶ Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΥΓΛΟΥ ἱατροῦ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Ἐφόρου ἱατροῦ τῶν Ἐθνικῶν Νοσοκομείων

Ἐσβέσθη, φεῦ! κατὰ μικρὸν καὶ ἡ σὺ, πολυτίμητε Κοντό-
πουλε, ὑπαρξίς παρ' ὄλας τὰς στοργικὰς καὶ ἀόκνους τῶν οἰκείων πε-
ριθάλψεις καὶ τὴν ἐνδελεχῆ καὶ ἀγρυπνον τῆς ἐπιστήμης μέριμναν,
ἡμεῖς δ' ἀπόκληροι καὶ ἀπωρφανισμένοι θρηνοῦμεν ἐπὶ τῇ ὄσον ἀ-
δοκίῳ τόσον καὶ αὔρω ἀπώλειᾳ καὶ στερήσει σου.

Καὶ εἶναι οἱ θρήνοι καὶ οἱ κλαυθοὶ ἡμῶν **συνέχεια θρήνων**
ἀμεταπτώτων ὀσημέραι αὐξανομένων καὶ ὀσημέραι ὀξυνομένων..

Χθὲς ἔτι ἔθρηνοῦμεν τὸν **Φαρῶην**, πρὸ μικροῦ τὸν ἀλησμό-
νητον **Πλοῦμιον** καὶ οὐ πρὸ πολλοῦ τοὺς εἰς τὸ ἥρωϊκὸν Πάνθεον
τῶν μαρτύρων τῆς ἐπιστήμης κατελθόντας **Σταύρον Ἰωαννίδην**,
Δημήτριον Εὐελπίδην καὶ **Ἀλέξανδρον Μελαγχρενόν**, ἵνα
μὴ ἀπωτέρω ἐκτείνωμαι.

Βάσκανος δαίμων φθονῶν καὶ αὐτὴν τὴν μέσω τοσοῦτων καὶ
τηλικούτων περιπετειῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἀτυχημάτων ὑπερτάτην ἡ-

μῶν προσπάθειαν ὅπως ἐρευνήσωμεν καὶ ἐπουλώσωμεν τὰ τραύμα-
τα καὶ τὰς νόσους τῆς νεκροφανοῦς μερίδος τοῦ ἔθνους ἡμῶν, πει-
ράται ν' ἀνακόψῃ πρὸς στιγμὴν καὶ ματαιώσῃ καὶ αὐτὸ τὸ κατ' ἔξοχὴν
φιλόανθρωπον τῆς εὐποιίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης ἔργον.

Ἄλλ' οὐχί! ἐὰν εὐσυνείδητα καὶ εὐγενῆ, ὄργανα τῆς ὑπερτά-
της ταύτης καὶ κατ' ἔξοχὴν φιλοανθρώπου περισυλλογῆς καὶ ἀλληλεγγυ-
τῆς ἐν ἀμίλλῃ ζηλευτῇ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνιζόμενα ἔπεσαν
καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ πίπτωσιν ἠρωϊκῶς καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἐν
τοῖς πεδίοις τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, δίδοντα ἄλλοις ἐπιζῶσι
τὸ παράδειγμα τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν πρὸς τὸν
πλησίον ἀγάπης καὶ αὐταπαρνήσεως τὸ ἔργον αὐτῶν κληρονομηθὲν
ἡμῖν πατροπαραδότως καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν θρησκείας
ἐπιβαλλόμενον συνεχίζεται καὶ θέλει συνεχισθῆ μετὰ θάρρους καὶ ἐγ-
καρτερήσεως ἐφ' ὅσον ἦρωες τοῦ καθήκοντος ἐν οὐδεμίᾳ στιγμῇ ἀ-
πέλιπον οὐδ' ἀπολείψουσιν ἐκ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Καὶ εἶναι ὄντως, ἀδελφοί, θαυμαστὸν καὶ μέγα τὸ παράδειγμα
τοῦ θρηνομένου ὑφ' ἡμῶν σήμερον καὶ τόσον προῶρως ἀφαρπα-
γέντος ἱατροῦ **Κοντοπούλου** τοῦ καλοῦ καὶ πιστοῦ τούτου ἔργα-
του τοῦ ἀμπελώνος οὗτινος θρηνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν καὶ ὡς ἔθνος
καὶ ὡς ἔφοροι τῶν Ἐθν. Νοσοκομείων καὶ ὡς συνάδελφοι, διότι
αἰσθανόμεθα εἴπερ ποτε ἢ ἄλλοτε σήμερον ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην καὶ
πολλὴν ἀνάγκην μάλιστα τοιοῦτων πολυτίμων κοινωνικῶν καὶ ἔθνι-
κῶν παρατόντων.

Δὲν μὲ φέρει πρὸ τῆς τιμῆς σοροῦ σου, ἀλησμόνητε Κοντό-
πουλε, σύνηθες συναδελφικὸν καθήκον πρὸς πλήρωσιν ἀπλοῦ τύπου,
ἀλλ' ἐντολὴ καὶ ὀφειλὴ πραγματικὴ ἐκ μέρους σύμπαντος τοῦ ἔθνους
καὶ ἐκ μέρους ὅλως ἰδιαιτέρως τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Νοσοκο-
μείων ὅπως ἀπευθύνω ἐν τῇ ἐπισήμῃ ταύτῃ ἰδιότητι τὸ βύστατον
χαῖρε πρὸς τὸν μέγαν ὀλιουῖστην τὸν ἀφωσιωμένον καὶ ἐν ἡμέραις
χαλεπωτάταις τοῦ ἔθνους Ἀρχιεργάτην καὶ ἰθύντορα ἐν τῷ ἀμπε-
λώνι τῆς Εὐποιίας καὶ τῷ ἀσύλῳ τῆς Φιλανθρωπίας, οὗ τὸ ἔργον
τοσοῦτον εἶχεν εὐθὺς ἀμέσως ἐκτιμηθῆ παρὰ πάντων εἴτε Ἐφόρων

ἢ Κοσμητριῶν ἢ Ἱατρῶν ἢ καὶ συμπάσης τῆς Κοινωνίας, ἧς ἀμέρι-
στον εἶχες ἐφελκύσει τὴν ἐκτίμησιν.

Ἦθελεν ἀπολείψῃ μοι ὁ χρόνος, ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ δώσω πλή-
ρη καὶ τελειὰν εἰκόνα τοῦ μακροῦ ἔργου τοῦ Κοντοπούλου, ὅστις
τοσαύτην πολῦτιμον καὶ συνεχῆ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἔτι ὑπηρεσίαν πα-
ρέσχε εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ νοσηλευομένους ἐν τοῖς Ἐθν. Νοσο-
κομείοις ἀφ' ἧς πρὸ διετίας περίπου μὲ τόσην ἐμπιστοσύνην τῷ ἀ-
νέθηκεν ἡ ἐφορεία τὰ καθήκοντα Διευθυντοῦ αὐτῶν.

Κάτοχος ἤδη μακρᾶς τριβῆς καὶ πείρας ἐπιστημονικῆς καὶ διοι-
κητικῆς ἐκ πολυετοῦς ἐν Χαλκιδικῇ ὑπηρεσίας ἑταιρείας, πλήρης πε-
ποιθήσεως καὶ ἐν εὐλικρινεῖ ἐνθουσιασμῷ ἀπεξεδύθη εἰς τὸν ἀγῶνα
ἐφοδιασμένος διὰ τῶν φωτεινοτέρων καὶ τελειοτέρων ἐφοδίων τῆς
ἐπιστήμης πρὸς σπουδὴν τῆς ὁποίας ἔτυχε προστασίας μετὰ τὸ πέ-
ρας τῶν ἐγκυκλίων αὐτοῦ σπουδῶν ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ παρὰ
τοῦ ἀλήστου μνήμης Σχολάρχου αὐτῆς Μητρ. Σάρδεων Μιχαὴλ Κλεο-
βούλου.

Ἐκ Δαρδανελλίων δ' ἔλκων τὸ γένος ἔνθα καὶ τὰ πρῶτα διή-
κουσε γράμματα καὶ παρὰ τῷ Σεβαστῷ αὐτοῦ προστάτῃ περαιτέρω
τῆς δεούσης ἔθνοπρεποῦς καὶ Χριστιανικῆς τυχῶν ἀγωγῆς καὶ μορφώ-
σεως ἦτο τύπος μειλιχίου καὶ προσηνοῦς ἐπιστήμονος ἀμέριστον
κατακτώντος τὴν ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνα-
στρεφομένων. Ἐπιστήμων ἐμβριθῆς, ρηξικέλευθος καὶ φιλοπονώτα-
τος οὐδαμῶς ψκνει τὰς ὀλίγας στιγμὰς τῆς ἀναπαύσεως του ἃς
εἶχε διαθέσιμους νὰ δαπανᾷ εἰς καλλιέργειαν τῆς ἐπιστήμης ἐν ἀ-
ναστροφή μετὰ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ συναδέλφων του εἰς τὰς
διαφόρους ἐν αὐτῷ κλινικάς.

Προσεπιμαρτυρήσουσι δέ μοι πάντες οἱ ἐν τοῖς ἀσύλοις ἐκεί-
νοις τοῖς ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Πόλεως ἐν Ἐπταφυρτίῳ τὴν φιλαν-
θρωπίαν ἐνασκούντες καὶ τοὺς πάντοθεν συρρέοντας εἰς αὐτὰ ἀσθε-
νεῖς θεραπεύοντες διακεκριμένοι Ἀσκληπιάδαι ὅτι ἐν τοῖς χαλεπω-
τάτοις ἰδίᾳ ἐπ' ἐσχάτων καὶ δυσχειμέροις καιροῖς τὰ ἔθνικὰ Νοσοκο-
μεία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κοντοπούλου ἐκέκτηντο τὸν στιβαρὸν καὶ
ἄγρυπνον ἐπόπτην καὶ φύλακα τῆς τόσον πολυσχιδοῦς καὶ λαβυριν

θώδους αὐτῶν διοικήσεως καὶ ὑπηρεσίας· ὑπλισμένος διαρκῶς μὲ τὸ μείδιμα, πρᾶος καὶ ὑπομονητικὸς εἶχε κατακτήσει ἀπλότου τὴν ἐμπιστοσύνην ἀπάντων Ἐφόρων, Κοσμητριῶν, Ἱατρῶν προσωπικοῦ καὶ ἀσθενῶν.

Ἄλλ' ἐκείνο ὅπερ ἴδον ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθῆ εἶναι ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξέ μῆνας καθ' οὓς ἡ κορυφωθείσα ἐθνικὴ περιπέτεια χείμαρρον ὀγκώδη δυστυχῶν καὶ ἀπεγνωσμένων ἀδελφῶν μας μόλις συρόντων ἐν μέσῳ ταλαιπωριῶν στερήσεων καὶ ἀσθενειῶν τὰ ράκη τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἐξεπεμψεν ἐν μέσῳ ἡμῶν, μέγας δ' ὄριθμὸς αὐτῶν αὖθις ὁσημέραι ἐτρέπετο καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὰ Ἐθν. Νοσοκομεῖα πρὸς νοσηλείαν, ἀπαιτῶν ἀμεσον ἰδίαν πρωτοβουλίαν καὶ αὐτοτελοῦς ἐνεργείας ἐκ τῶν ἐνόνητων δράσεων καὶ ἐξοικονόμησιν ὁ Κοντόπουλος δυνάμεθα νὰ διακηρύξωμεν ἀνεδείχθη ἥρωας ἐν τῇ ἐπιτελείῃ τοῦ ἐμπειστευμένου αὐτῷ καθήκοντο·

Καὶ εἶναι ἔναυλα εἰσέτι εἰς τὰ ὠτά μου τὰ μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως καὶ ψυχικῆς γαλήνης ἀγγέλματά του ὅτι ἐπέτυχε νὰ παραλάβῃ καὶ στεγασθῇ καὶ τοὺς νέους 40 ἢ 50 πρὸς τοὺς ὑπάρχουσιν ἤδη ὑπεραριθμοὺς σταλέντας πρόσφυγας ἀσθενεῖς οὓς καὶ ἐπέτυχεν αὐθημερόν μετὰ τοῦ ἐπίσης ἀφωσιωμένου εἰς τὸ καθήκον καὶ ἐν ἀγρύπνῳ ἐπιφυλακῇ προθύμως συνεπικουροῦντος προσωπικοῦ νὰ ταξιθετῆσθαι λούων καὶ ἐνδύων ἐν ταῖς παγεταῖς ἐκείναις τοῦ χειμῶνος ὥραις εἰς τὰ διάφορα κεχωρισμένα ὁπ' ἀλλήλων καὶ εἰς ἀπόστασιν τμήματα καὶ μεριμνῶν ἐν γένει περὶ πασῶν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Καὶ ἡ τοιαύτη ἐν ὥραις νυκτεριναῖς καὶ ἀκαταλλήλοις ὡς ἐκ τῶν ἀποστάσεων ἀθρόα προσέλευσις προσφύγων ἀσθενῶν ἐξηκολούθει ἐπὶ ἡμέρας συνεχῶς καὶ ἐπὶ μῆνας καὶ ὁ Κοντόπουλος ἀεικίνητος ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς παρεσκεύαζε χῶρον, κλίναν λευχεύματα· καὶ ὅλα τὰ προσαπαιτούμενα χρειώδη· Καὶ ἀντλῶν νεῆας καθ' ἐκάστην δυνάμειν ἐκ τῆς προθύμου ἀνταποκρίσεως εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐκκλήσεις του καὶ ἐκ τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν προσδοκιῶν του διέτρεχεν ἐναλλάξ τὰ τμήματα τῶν εὐλογημάτων, τῆς ἰλαρᾶς, τῆς γρίπης, τῆς μηνιγγίτιδος, τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύφου, ἵνα τὰ πάντα μὲ τὸ ἴδιον ὄμμα ἐποπτεύσῃ καὶ ἴδῃ, ἵνα ἐπι-

βλέψῃ τὰς ἀπολυμάνσεις τῶν ἀσθενῶν, ἵνα περισυλλέξῃ τοὺς ἀναρρώσαντας δι' οὓς καὶ ἴδιον ἀναρρωτήριον ἐπιμελήθη νὰ ὀργανώσῃ. Πλὴν δι' ἄλλους ἀδελφούς ἡμῶν ἀσθενεῖς προνοῶν καὶ μεριμνῶν ἀψηφῶν κόπους καὶ θυσίας καὶ αὐτὸν τὸν κίνδυνον παρορμητικῶς ἐσθ' ἐπὶ τὸν ἐμόλυνε διὰ τῆς ἐπαράτου νόσου, καὶ ὁμοῦ ἐσώρευτο ἐπὶ ἀσθενῆς ἤδη πλέον ἐν τῷ καθήκοντι ὑπέροχος· ἕως οὗ ἡ ἀπαισία καὶ βασανιστοὶ νόσος καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐξηνάγκασε νὰ κατακλιθῇ.

Μάτην ἡ ἐπιστήμη ἐν μέσῳ τῶν τελειοτέρων περιθαλίψεων διὰ τῶν διορατικωτάτων ὀργάνων καὶ μέσων αὐτῆς διεξεδίκησε τὴν ἀπαισίαν καὶ σωτηρίαν του.

Ὁ τὸν ὄρκον τοῦ πιστοῦ στρατιώτου διδοῦς Κοντόπουλος μὴ λιποτακτῆσις ἀλλ' ἐμμείνας εἰς τὸ καθήκον καὶ μὲ ὄλην τὴν ψυχραμίαν εὐσυνειδῶτως ἀντιμετώπισας τὸν ἐνεδρεῦοντα ὑπουλον ἐχθρὸν ἔπεσε τίμιον θῦμα ἐνδόξεως καὶ ἥρωικῶς ἐν τῇ ἐξασκήσει ὑπερτάτου πρὸς τὸ ἔθνος καθήκοντος μίαν καὶ μόνην ἐμπιστευθεῖς μοι παράκλησιν ἐκ τῆς κλίνης του ἐν εἴδει διαθήκης. Καὶ ἡ παράκλησις του αὐτῆ λογικὴ καὶ δικαία ἐν τῇ προαισθήσει τοῦ μοιραίου τέλους του ἦτο νὰ προστατευθῇ τὸ μονογενές του τέκνον. Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ πυρετοῦ καὶ τῆς πάλης πρὸς τὸν θάνατον ἐν τῇ κλίνῃ ὠμίλει δι' ἐμοῦ εἰς τὴν Ἐφορείαν, ὠμίλει εἰς τὸ ἔθνος. Καὶ ἔχομεν καθήκον καὶ ὑποχρέωσιν ἱερὰν νὰ ἐκπληρώσωμεν κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν διαθήκην του ἐνισχύοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες εἰς μίμησιν καὶ ἄλλους τοιοῦτους πολυτίμους ἐθνικοὺς παράγοντας.

Καὶ ἤδη ὁμοῦ μὲ τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν, ἐναποθέτομεν τὸν τελευταῖον ἡμῶν ἀσπασμὸν ἐπὶ τοῦ τετιμημένου νεκροῦ σου ἐν κατανύξει ψυχικῇ κλίνοντες γόνυ πρὸ τῆς τιμίας σοροῦ σου πρὶν ἢ ἀποδοθῆ εἰς τὴν μητέρα τὴν ἦν καὶ εὐχόμεθα σοι κούφην καὶ ἀβαρῆ.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἐθνους σύμπαντος θέλει συνοδεύσει τὸ ὄνομά σου εἰς γενεὰς γενεῶν.

Τὰ Ἐθνικὰ Νοσοκομεῖα θέλουσιν ἀναστηλώσει τὴν εἰκόνα σου εἰς μνημόσυνον αἶδιον τῆς ὀφειλομένης σοι κατ' ἐξοχὴν εὐεργετικῆς δράσεώς σου.

SISMANOGLIO
MEGARDO